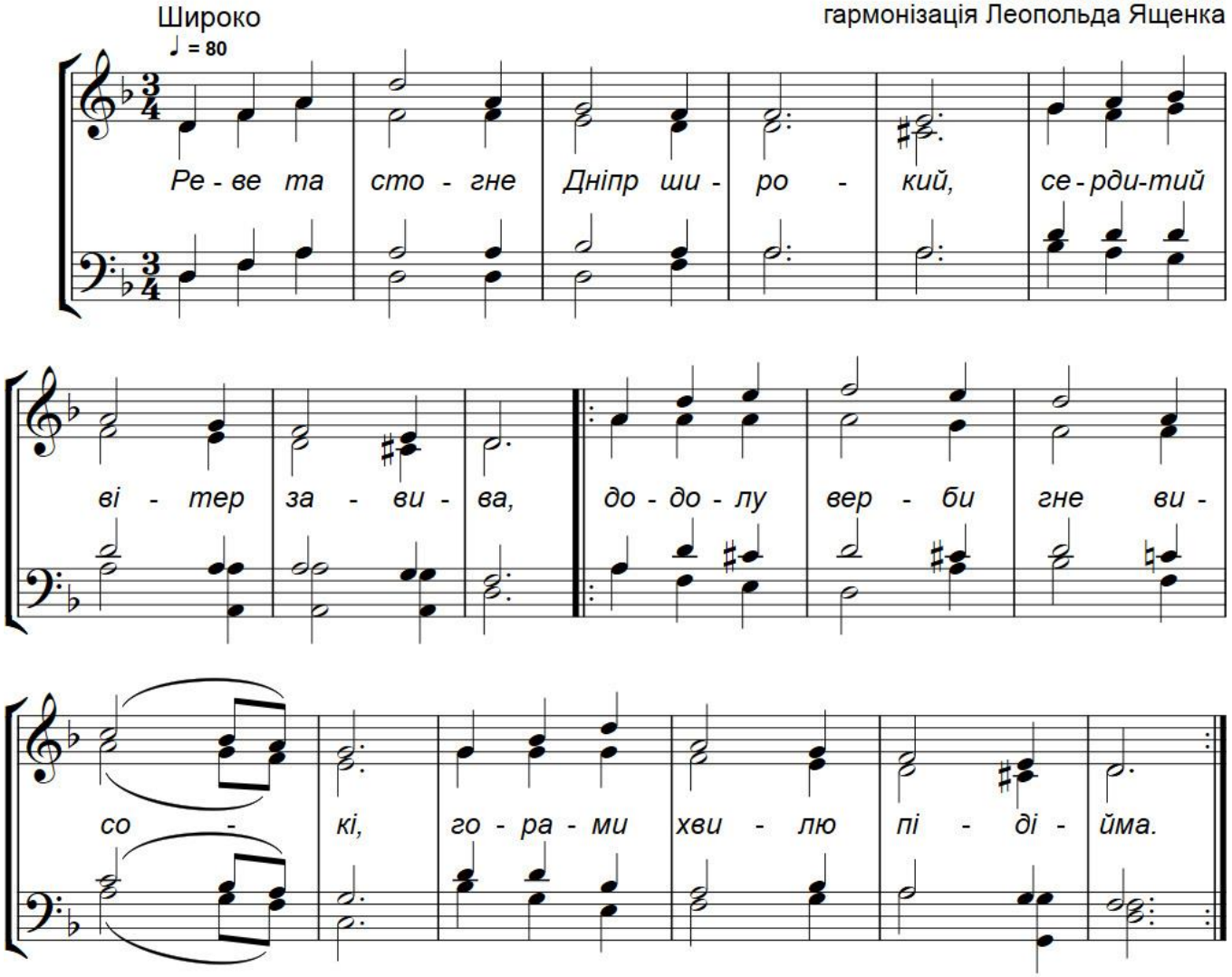
Реве та стогне Дніпр широкий

Слова Тараса Шевченка,
мелодія народна,
гармонізація Леопольда Ященка

Реве та стогне Дніпр широкий,
Сердитий вітер завива,
Додолу верби гне високі,
Горами хвилю підійма.

І блідий місяць на ту пору
З-за хмари де-де виглядав,
Неначе човен в синім морі,
То виринав, то потопав.

Ще треті півні не співали,
Ніхто ніде не гомонів,
Сичі в гаю перекликались,
Та ясен раз у раз скрипів.

Реве та стогне Дніпр широкий,
Сердитий вітер завива,
Додолу верби гне високі,
Горами хвилю підійма.

Revé ta stohne dnipr shírokii
Serdítii viter zavívá
Dodolu verbi hne vísoki
Horno hviliu pidiíma

I blídii miseatx na tu poru
Za hmari de-de vihleadáv
Nenache choven v síním mori
To vírínav to potopáv

Shche treti pívní ne spivali
Níhto nide ne gomonív
Sichi haiú pereclicalísi
Ta iasen raz u raz scripiv

Revé ta stohne dnipr shírokii
Serdítii viter zavívá
Dodolu verbi hne vísoki
Horno hviliu pidiíma